

SUOSITUKSET

KOMISSION SUOSITUS (EU) 2020/1563, annettu 14 päivänä lokakuuta 2020, energiaköyhyydestä

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 168 ja 194 artiklan,

ottaa huomioon sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2012/27/EU⁽¹⁾, jäljempänä 'uudelleenlaadittu sähködirektiivi', muuttamisesta 5 päivänä kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/944 ja erityisesti sen 29 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Energiaköyhyydellä tarkoitetaan tilannetta, jossa kotitaloudet eivät voi saada olennaisia energiapalveluja. Vuonna 2018 lähes 34 miljoonalla eurooppalaisella ei ollut varaa pitää kotiaan riittävän lämpimänä⁽²⁾, joten energiaköyhyys on merkittävä haaste EU:lle.
- (2) Kuten lainsäädäntövallan käyttäjät ovat todenneet, riittävä lämmitys, jäähdytys, valaistus ja sähkölaitteiden käyttöön tarvittava energia ovat peruspalveluja, joilla voidaan taata kohtuullinen elintaso ja terveys. Energiapalvelujen saatavuus on olennaisen tärkeää sosiaalisen osallisuuden kannalta. Energiaköyhyyden torjuminen voi näin ollen tuoda monia hyötyjä muun muassa pienentämällä terveydenhuoltomenoja, vähentämällä ilmansaasteita (kun tarkoitukseen soveltumattomat lämmityslähteet korvataan), parantamalla mukavuutta ja hyvinvointia sekä lisäämällä kotitalouksien käyttöön jääviä varoja. Yhdessä nämä hyödyt lisäisivät suoraan talouskasvua ja vaurautta Euroopan unionissa.
- (3) Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa, josta Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio antoivat yhteisen julistuksen 17 päivänä marraskuuta 2017, energia mainitaan yhtenä peruspalveluna, johon jokaisella on oikeus. Tällaisten palvelujen saatavuutta varten on tarjottava tukea sitä tarvitseville⁽³⁾.
- (4) Oikeudenmukainen siirtyminen ilmastoneutraaliin unioniin vuoteen 2050 mennessä on keskeisessä asemassa komission joulukuussa 2019 ehdottamassa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa⁽⁴⁾. Vihreän kehityksen ohjelman keskiössä on merkittävä rakennusten kunnostamiseen kannustava aloite⁽⁵⁾. Sen tarkoituksena on edistää yksityisten ja julkisten rakennusten peruskorjausta ja siten vähentää päästöjä, tukea elpymistä ja torjua energiaköyhyyttä. Rakennusten peruskorjaus auttaa vauhdittamaan ilmastomuutoksen hillitsemiseen tähtääviä EU:n toimia. Tästä syystä on pidetty tärkeänä, että kunnostamiseen kannustava aloite ja tämä suositus hyväksytään yhdessä, jotta ne vahvistaisivat toinen toistaan toimissa, joilla pyritään puuttumaan energiaköyhyyteen ja energiatehokkuudeltaan heikoimpien rakennusten muodostamaan ongelmaan.

⁽¹⁾ EUVL L 158, 14.6.2019, s. 125.

⁽²⁾ Vuoden 2018 tiedot. Eurostat, SILC [ilc_mdcs01]

⁽³⁾ Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari, periaate 20 "Peruspalvelujen saatavuus": https://ec.europa.eu/commission/priorities/deeper-and-fairer-economic-and-monetary-union/european-pillar-social-rights/european-pillar-social-rights-20-principles_fi.

⁽⁴⁾ COM(2019) 640 final – Komission tiedonanto Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta.

⁽⁵⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Euroopan rakennusten perusparannusaloite – ympäristöystävällisempiä rakennuksia, lisää työpaikkoja ja parempaa elämänlaatua" (COM(2020) 662 final).

- (5) Energiaköyhyys on keskeinen käsite ”Puhdasta energiaa kaikille eurooppalaisille” -säästöpakettissa, jonka tarkoituksena on helpottaa oikeudenmukaista energiasiirtymää. Energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999⁽⁶⁾, jäljempänä ’hallintoasetus’, ja uudelleenlaaditun sähködirektiivin mukaan komission on annettava suuntaa-antavia ohjeita energiaköyhyyden mittaamiseen käytettävistä asianmukaisista indikaattoreista⁽⁷⁾ sekä siitä, miten ”merkittävä määrä energiaköyhyydessä olevia kotitalouksia” määritellään⁽⁸⁾. Energiaköyhyydelle ei ole olemassa vakionuotoista määritelmää, minkä vuoksi jäsenvaltiot voivat kehittää omia arviointiperusteitaan oman kansallisen tilanteensa mukaisesti. Äskettäin hyväksytty säästöpaketti tarjoaa kuitenkin hyödyllisiä yleisiä periaatteita ja näkemyksiä energiaköyhyyden mahdollisista syistä ja seurauksista. Siinä korostetaan myös, että ongelman ratkaisemiseksi tarvitaan politiikkoja, jotka liittyvät erityisesti kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin ja pitkän aikavälin peruskorjausstrategioihin⁽⁹⁾.
- (6) Jäsenvaltioiden on arvioitava energiaköyhyydessä olevien kotitalouksien määrä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan. Jos jäsenvaltio toteaa, että energiaköyhyydessä olevia kotitalouksia on merkittävä määrä, sen on määriteltävä suunnitelmassaan kansallinen tavoite sekä politiikat ja toimenpiteet energiaköyhyyden vähentämiseksi. Komissio on julkaissut energiaunionin tilaa koskevan viidennen kertomuksen yhteydessä komission yksiköiden valmisteluasiakirjat, joissa esitetään arviointi kunkin yksittäisen jäsenvaltion lopullisesta kansallisesta energia- ja ilmastosuunnitelmasta. Valmisteluasiakirjoissa arvioidaan myös sitä, kuinka lopullisissa suunnitelmissa on noudatettu komission vuonna 2019 antamia asiaan liittyviä suosituksia, myös energiaköyhyyden osalta, ja annetaan ohjeita kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien toteuttamisesta.
- (7) Uudelleenlaaditussa sähködirektiivissä edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä energiaköyhyyteen puuttumiseksi aina kun sitä ilmenee, mukaan lukien toimenpiteet, joilla puututaan köyhyyden laajemmin tarkasteltuna. Jäsenvaltioiden on myös suojeltava heikossa asemassa olevia asiakkaita, erityisesti syrjäseuduilla asuvia. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2009/73/EY⁽¹⁰⁾ sisältyy samankaltaisia säännöksiä.
- (8) Uuden lainsäädäntökehityksen uutuutena on se, että energiaköyhyydessä elävien kotitalouksien määrä on määritettävä. Uudelleenlaaditun sähködirektiivin 29 artiklassa viitataan jäsenvaltioiden velvollisuuteen arvioida energiaköyhyydessä olevien kotitalouksien määrä ja todetaan, että niiden on määritettävä ja julkaistava tämän arvioinnin perusteet. Jos tällaisia kotitalouksia on merkittävä määrä, jäsenvaltioiden on sisällytettävä kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiinsa ohjeellinen tavoite energiaköyhyyden vähentämiseksi, esitettävä aikataulu ja hahmoteltava asiaan liittyvät politiikat. Niiden on tämän jälkeen raportoitava komissiolle hallintoasetuksen mukaisesti edistymisestään energiaköyhyydessä olevien kotitalouksien määrän vähentämistä koskevan tavoitteen saavuttamisessa.
- (9) Euroopan parlamentin ja neuvoston energiatehokkuusdirektiivissä 2012/27/EU⁽¹¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2018/2002⁽¹²⁾, edellytetään, että jäsenvaltioiden on energiatehokkuusveloitteidensa yhteydessä otettava huomioon tarve vähentää energiaköyhyyttä. Direktiivin 7 artiklan 11 kohdassa edellytetään, että siinä määrin kuin se on tarkoituksenmukaista, osa energiatehokkuustoimenpiteistä kohdistetaan ensisijaisesti heikossa asemassa oleviin kotitalouksiin, myös niihin, jotka kärsivät energiaköyhyydestä⁽¹³⁾. Hallintoasetukseen sisältyy myös samankaltaisia veloitteita,

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

⁽⁷⁾ Asetuksen (EU) 2018/1999 3 artiklan 3 kohdan d alakohda.

⁽⁸⁾ Direktiivin (EU) 2019/944 29 artikla.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13) sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2018/844 (EUVL L 156, 19.6.2018, s.75) 2 a artiklan mukaisesti.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2002, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 210).

⁽¹³⁾ Tämä perustuu direktiivin 2012/27/EU mukaisiin olemassa oleviin veloitteisiin. Ks. myös muutetun energiatehokkuusdirektiivin mukaisten energiansäästoveloitteiden saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun komission suosituksen liite (C(2019) 6621 final).

- (10) Rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin tarkistetun version (EU) 2018/844 mukaan jäsenvaltioiden on hahmotettava asiaankuuluvat kansalliset toimenpiteet energiaköyhyyden lieventämiseksi osana pitkän aikavälin peruskorjausstrategioitaan, joilla tuetaan asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten kansallisen kannan peruskorjaamista ⁽¹⁴⁾.
- (11) EU:n lainsäädäntökehykseen sisältyy myös suojoitomia, joilla varmistetaan, että energiaköyhyyden torjumiseksi toteutetut toimenpiteet eivät estä markkinoiden avaamista tai toimintaa. Oikeudenmukaisen siirtymän kannalta on olennaisen tärkeää, että vähittäismarkkinat toimivat moitteettomasti. Näistä suojoitomisista säädetään uudelleenlaaditun sähködirektiivin 28 artiklassa, ja ne on otettu käyttöön pääasiassa mainitun direktiivin 5 artiklan 5 kohdalla.
- (12) Periaatetta vahvistetaan uudelleenlaaditun sähködirektiivin 27 artiklassa, jossa jäsenvaltiot veloitetaan varmistamaan, että kaikilla kotitalousasiakkailla ja jäsenvaltioiden harkinnan mukaan myös pienillä yrityksillä on niiden alueella oikeus saada yleispalvelua eli määrätynlaatuista sähköntoimituksia kohtuullisin, helposti ja selkeästi verrattavin sekä avoimin ja syrjimättömin hinnoin. Yleispalvelun varmistamista varten jäsenvaltiot voivat nimetä toimituksista viime kädessä vastaavan tahon.
- (13) Kuten uudelleenlaaditun sähködirektiivin johdanto-osan 59 kappaleessa todetaan, energiaköyhyys johtuu pienten tulojen, suurten energiamentojen ja asuntojen heikon energiatehokkuuden yhdistelmästä. Ongelman ratkaisemista vaikeuttavat energian epävakaisten markkinahintojen ja heikon energiatehokkuuden, erityisesti rakennusten energiatehokkuuden, vaikutukset yhdistettynä moniin yleisiin köyhyyteen liittyviin sosioekonomisiin tekijöihin ja asuntojen hallinto-oikeusjärjestelmistä johtuviin ongelmiin.
- (14) Vuonna 2018 EU:ssa yksityisissä kotitalouksissa asuvista ihmisistä 6,8 prosenttia (30,3 miljoonaa henkilöä ⁽¹⁵⁾) ei kyennyt maksamaan ajoissa sähkö- kaasu- tai vesilaskujaan, jolloin vaarana oli toimitusten katkaiseminen. Samaan aikaan 7,3 prosenttia EU:n väestöstä (37,4 miljoonaa henkilöä) koki, että heidän asuntonsa sisälämpötila oli epämukava.
- (15) Covid-19-kriisi on tuonut korostetusti esiin, että energiaköyhyyteen on puututtava kiireellisesti, jos halutaan luoda sosiaalinen Eurooppa, joka vastaa kaikkien asukkaiden tarpeisiin. Jäsenvaltioiden energiaköyhyydet korostuvat, kun entistä useammilla eurooppalaisilla voi olla vaikeuksia ostaa tarvitsemaansa energiaa, erityisesti työttömyyden kasvaessa. Tätä taustaa vasten on ensiarvoisen tärkeää, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman välitavoitteet saavutetaan Euroopan kansantalouksiin tällä hetkellä kohdistuvista ennennäkemättömistä häiriöistä huolimatta.
- (16) Next Generation EU -elvytyspaketissa ⁽¹⁶⁾ esitettiin ohjeet, joiden avulla seuraavalle sukupolvelle voidaan rakentaa kestävämpi, selviytymiskykyisempi ja oikeudenmukaisempi Eurooppa. Euroopan elvytysuunnitelmissa on noudatettava ympäristön kestävyys, solidaarisuus, yhteenkuuluvuus ja lähentymisen periaatteita, eikä niissä saa jättää jälkeen mitään jäsenvaltioita, alueita tai yksilöitä. Next Generation EU -elvytyspaketissa vahvistetaan rakennusten kunnostamiseen kannustavan aloitteen rooli yhtenä tärkeimmistä vihreää elpymistä edistävästä välineistä.
- (17) Kansallisia pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita ja muita välineitä, joiden avulla pyritään saavuttamaan vuosien 2030 ja 2050 energiatehokkuustavoitteet, olisi suunnattava kohti energiaköyhyydestä kärsivien kotitalouksien suojelua ja heikossa asemassa olevien energiankuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä auttamalla ihmisiä säästämään energialaskuissa, tarjoamalla terveemmät asuinolosuhteet ja vähentämällä energiaköyhyyttä.
- (18) Eniten suojelua tarvitsevien kotitalouksien ja eniten peruskorjausta tarvitsevien asuntojen yksilöiminen auttaa kohdentamaan ja hallinnoimaan paremmin julkisia toimia, mikä tuottaa kuluttajille käytännön tuloksia, parantaa energiatehokkuutta ja minimoi energian sisämarkkinoiden toiminnan mahdolliset vääristymät.

⁽¹⁴⁾ Tämä perustuu energiatehokkuusdirektiivin 2012/27/EU 4 artiklan mukaisiin nykyisiin veloitteisiin, jotka on siirretty rakennusten energiatehokkuudesta annettuun direktiiviin ja joita on vahvistettu energiaköyhyyden torjumistarpeen osalta. Direktiivin (EU) 2018/844 johdanto-osan 11 kappaleen mukaan tarve lieventää energiaköyhyyttä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden määrittelemien kriteerien mukaisesti. Mainitussa johdanto-osan kappaleessa selvennetään edelleen, että kun jäsenvaltiot suunnittelevat peruskorjausstrategioidensa yhteydessä energiaköyhyyden lieventämiseen tähtäviä kansallisia toimia, niillä on oikeus vahvistaa, mitä ne pitävät asianmukaisina toimina.

⁽¹⁵⁾ Perustuu arvioon, jonka mukaan EU27:n väkiluku oli 446 miljoonaa asukasta 1. tammikuuta 2018: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Population_and_population_change_statistics.

⁽¹⁶⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Euroopan h-hetki: korjaamalla ja kehittämällä parempaa seuraavalle sukupolvelle”, 27.5.2020.

- (19) Antamalla tämän suosituksen ja asettamalla energiaköyhyyttä koskevat komission ohjeet jäsenvaltioiden saataville suositukseen liitettyssä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa komissio täyttää edellä mainitun velvoitteen ja auttaa jäsenvaltioita saattamaan energiaköyhyyttä koskevat uudet säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään. Komissio antaa tietoa myös uusista hyvistä käytännöistä ⁽¹⁷⁾.
- (20) Kaikessa määrittelyssä suurimpana ongelmana on luotettavien numerotietojen saaminen. EU:n tasolla on kehitetty joukko tilastollisia indikaattoreita, joilla mitataan energiaköyhyyden todennäköisiä syitä ja seurauksia. Nämä indikaattorit ovat yhdistelmäindikaattoreita. Koska energiaköyhyys on moniulotteinen ilmiö, mikään yksittäinen indikaattori ei voi täysin kuvastaa kaikkia siihen liittyviä näkökohtia.
- (21) Euroopan tasolla kehitetyt yhdistelmäindikaattorit luetellaan tämän suosituksen liitteessä. Nämä indikaattorit ovat Euroopan unionin tilastotoimiston (Eurostat) ja Euroopan energiaköyhyyden seurantakeskuksen (EPOV) kehittämiä ja ne on johdettu yhdenmukaistetuista EU:n tietokokoelmista. Niiden avulla voidaan seurata tilannetta EU:n laajuisesti ja tunnistaa kansalliset erityispiirteet sekä edistää tehokkaampaa vastavuoroista oppimista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa. Niitä voidaan täydentää kansallisilla indikaattoreilla, joilla voidaan tarvittaessa tarkentaa energiaköyhyyden tunnistamista.
- (22) Tämä edellyttää asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tiivistä yhteistyötä ja erityisesti asianmukaisesti koordinoituja toimia alue- ja paikallistasolla, jotta kaikkia EU:n tai kansallisen tason indikaattoreihin perustuvia analyyseja tasapainotetaan ja täydennetään alhaalta ylöspäin suuntautuvalla lähestymistavalla. Alue- ja paikallisviranomaisilla on hyvät edellytykset tunnistaa energiaköyhyydessä olevien kotitalouksien keskeiset taloudelliset ja sosiaaliset haasteet ja ne voivat olla merkittävässä asemassa suunniteltaessa ja toteutettaessa vihreää siirtymää, joka on kaikkien eurooppalaisten kannalta oikeudenmukainen, osallistava ja kestävä.
- (23) Komissio tukee edelleen hyvien käytäntöjen jakamista jäsenvaltioiden välillä sekä yhteistyössä sosiaalisen suojelun komitean kanssa että muilla tavoin. EU:n rahoitusohjelmia, kuten koheesiopolitiikkaa, teknisen tuen välinettä ja muita tukimuotoja, voidaan käyttää havaittujen haasteiden käsittelemiseen muun muassa Euroopan energiaköyhyyden seurantakeskuksen ja kaupunginjohtajien energia- ja ilmastopimoksen tarjoamien foorumien kautta.
- (24) Euroopan komission neljännessä kertomuksessa energian hinnoista ja kustannuksista tarkastellaan myös energiaköyhyydessä elävien ihmisten ja heikossa asemassa olevien kuluttajien erityisolosuhteita ⁽¹⁸⁾. Komissio aikoo myös kiinnittää erityistä huomiota siihen, miten jäsenvaltiot panevat täytäntöön uudelleenlaaditun sähködirektiivin 5 artiklan, joka mahdollistaa puuttumisen julkisilla toimilla energiaköyhille asiakkaille tai heikossa asemassa oleville kotitalousasiakkaille toimitettavan sähkön hinnoitteluun.

SUOSITTAA, ETTÄ JÄSENVALTIOT:

1. Kehittävät järjestelmällisen lähestymistavan energiamarkkinoiden vapauttamiseen, jotta hyödyt voidaan jakaa kaikkien yhteiskuntaryhmien, erityisesti eniten apua tarvitsevien, kanssa.
2. Ottavat erityisesti huomioon tähän suositukseen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, jossa annetaan ohjeita energiaköyhyyttä koskevista indikaattoreista sekä sen määrittelystä, mikä on merkittävä määrä energiaköyhyydessä olevia kotitalouksia. Jäsenvaltioiden olisi tärkeää käyttää komission antamia ohjeita pannaan täytäntöön ja päivittäessään nykyisiä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmiaan energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta annetun asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan mukaisesti.
3. Käyttävät energiaköyhyyttä koskevissa arvioinneissaan liitteessä esitettyjä indikaattoreita.
4. Kehittävät uudelleenlaaditun sähködirektiivin johdanto-osan 60 kappaleen mukaisesti yhdennettyjä toimintapoliittisia ratkaisuja osana energia- ja sosiaalipoliittikkaa. Ratkaisuihin olisi sisällyttävä toisiaan vahvistavia sosiaalipoliittisia toimenpiteitä ja energiatehokkuuden parannuksia erityisesti asuntotarjonnassa.

⁽¹⁷⁾ Direktiivin (EU) 2019/944 johdanto-osan 59 kappaleessa todetaan, että komission olisi tuettava aktiivisesti direktiivin energiaköyhyyttä koskevien säännösten täytäntöönpanoa helpottamalla hyvien käytäntöjen jakamista jäsenvaltioiden välillä.

⁽¹⁸⁾ Komission kertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Energian hinnat ja kustannukset Euroopassa” (COM(2020)951) ja siihen liittyvä komission yksiköiden valmisteluasiakirja (SWD(2020)951).

5. Arvioivat energiasiirtymän vaikutusten jakautumista, erityisesti kansallisen tason energiatehokkuustoimenpiteissä, sekä määrittelevät ja panevat täytäntöön politiikkoja, joilla puututaan energiasiirtymään liittyviin huolenaiheisiin. Asianmukaista huomiota olisi kiinnitettävä asuntojen energiatehokkuuden parantamiseksi tehtävien investointien esteisiin ja eniten kunnostusta tarvitsevien asuntojen ominaispiirteisiin kansallisten pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden mukaisesti.
6. Kehittävät kaikkia energiaköyhyyden torjumiseen tähtäviä politiikkoja kansalaisten osallistumista ja sidosryhmien laajaa kuulemista tukevien mielekkäiden ja vastuullisten prosessien pohjalta.
7. Kehittävät energiaköyhyyteen puuttumiseksi toimenpiteitä, jotka perustuvat hallinnon kaikkien tasojen väliseen tiiviiseen yhteistyöhön, joka mahdollistaa erityisesti alue- ja paikallisviranomaisten tiiviin yhteistyön kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja yksityisen sektorin toimijoiden kanssa.
8. Hyödyntävät täysimääräisesti unionin rahoitusta ja ohjelmia, koheesiopolitiikka mukaan luettuna, energiaköyhyyden torjumiseksi analysoimalla energiasiirtymähankkeiden vaikutusten jakautumista ja asettamalla etusijalle haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille suunnatut toimenpiteet tuen saatavuuden varmistamiseksi.
9. Kohdentavat julkisia varoja ja erityisesti avustuksia jakaessaan toimet pienituloisiin kotitalouksiin niissä tuensaajaryhmissä, joilla on hyvin rajalliset omat varat ja rajalliset mahdollisuudet saada kaupallisia lainoja. Tarkastelevat energiapalveluyritysten ja energiatehokkuussopimusten roolia asuntojen kunnostamisen rahoitusratkaisujen tarjoamisessa energiaköyhille kotitalouksille, jotta nämä haavoittuvassa asemassa olevat kotitaloudet voivat kattaa korkeat alkuvaiheen kustannukset.

Tehty Brysselissä 14 päivänä lokakuuta 2020.

Komission puolesta
Kadri SIMSON
Komission jäsen

LIITE

ENERGIÄKÖYHYDEN INDIKAATTORIT

Jäljempänä esitetyt indikaattorit ovat jäsenvaltioiden saatavilla Euroopan unionin tilastotoimistosta ja Euroopan energiaköyhyyden seurantakeskuksesta kansallisten energiaköyhyyden arviointia varten.

Jäsenvaltioiden avustamiseksi komissio antaa ohjeita tällaisten EU:n tasolla kehitettyjen indikaattoreiden tulkinnasta, jotta energiaköyhyyden kansallisissa määritelmässä yksilöitävä energiaköyhyydessä olevien kotitalouksien merkittävän määrän käsite voidaan määrittää tarkemmin ⁽¹⁾.

Jäsenvaltiot voivat jaotella tarkemmin joitain jäljempänä 1 ja 2 kohdassa lueteltuja indikaattoreita syventääkseen energiaköyhyyden mahdollisia aiheuttajia koskevaa analyysia kansallisella tasolla.

Indikaattorit voidaan jakaa neljään ryhmään:

- a) indikaattorit, joissa energiamentojen verrataan tuloihin: mittaavat energiaköyhyyttä vertaamalla kotitalouksien energiamentojen tuloihin (esim. niiden kotitalouksien osuus tai määrä, jotka käyttävät tiettyä osuutta suuremman osan käytettävissä olevista tuloistaan energiapalveluihin)
- b) itsearviointiin perustuvat indikaattorit: kotitalouksilta kysytään suoraan, missä määrin ne katsovat itsellään olevan varaa energiaan (esim. mahdollisuus pitää koti riittävän lämpimänä talvella ja viileänä kesällä)
- c) suoraan mittaamiseen perustuvat indikaattorit: mittaavat fyysisiä muuttujia energiapalvelujen riittävyyden määrittämiseksi (esim. huonelämpötila)
- d) välilliset indikaattorit: mittaavat energiaköyhyyttä liitännäistekijöiden avulla, joita ovat muun muassa maksamatta jääneet sähkö-, kaasu- ja vesilaskut, toimitusten katkaisujen määrä ja asuntojen laatu.

1. Energiapalvelujen kohtuuhintaisuuteen keskittyvät indikaattorit

- Sellaisten köyhyysvaarassa olevien henkilöiden osuus (tulot alle 60 prosenttia kansallisesta käytettävissä olevasta ekvivalentista mediaanitulosta), jotka eivät pysty pitämään kotiaan riittävän lämpimänä; perustana vastaus kysymykseen "Onko kotitaloudellasi varaa pitää kotinne riittävän lämpimänä?" (Eurostat, SILC [ilc_mdcs01])
- Sellaisten henkilöiden osuus koko väestöstä, jotka eivät pysty pitämään kotiaan riittävän lämpimänä; perustana vastaus kysymykseen "Onko kotitaloudellasi varaa pitää kotinne riittävän lämpimänä?" (Eurostat, SILC [ilc_mdcs01])
- Maksamattomat sähkö-, kaasu- ja vesilaskut: sellaisten köyhyysvaarassa olevien henkilöiden osuus (tulot alle 60 prosenttia kansallisesta käytettävissä olevasta ekvivalentista mediaanitulosta), joiden sähkö-, kaasu- tai vesilaskut ovat jääneet maksamatta (Eurostat, SILC, [ilc_mdcs07])
- Maksamattomat sähkö-, kaasu- ja vesilaskut: Sellaisten henkilöiden osuus koko väestöstä, joiden sähkö-, kaasu- tai vesilaskut ovat jääneet maksamatta (Eurostat, SILC, [ilc_mdcs07])
- Sähkö-, kaasu- ja muiden polttoainemenojen osuus kotitalouksien kokonaismenoista
- Niiden kotitalouksien osuus, joilla energiamentojen osuus tuloista on yli kaksi kertaa suurempi kuin kansallinen mediaanosuus (lähde: Eurostat, Kulutustutkimus, 2015)
- Niiden kotitalouksien osuus, joiden absoluuttiset energiamentot ovat alle puolet kansallisesta mediaanista (Eurostat, Kulutustutkimus, 2015)

2. Täydentävät indikaattorit

- Kotitalouksien sähkön hinnat – keskimääräinen kulutusluokka (Eurostat, [nrg_pc_204])
- Kotitalouksien kaasun hinnat – keskimääräinen kulutusluokka (Eurostat, [nrg_pc_202])
- Kotitalouksien kaasun hinnat – alhaisin kulutusluokka (Eurostat, [nrg_pc_202])

⁽¹⁾ SWD(2020)960 "EU Guidance on Energy Poverty".

-
- Sellaisten köyhyysvaarassa olevien henkilöiden osuus (tulot alle 60 prosenttia kansallisesta käytettävissä olevasta ekvivalentista mediaanitulosta), joiden asunnossa on vuotoja, kosteutta tai hometta (Eurostat, SILC, [ilc_mdho01])
  - Sellaisten henkilöiden osuus koko väestöstä, joiden asunnossa on vuotoja, kosteutta tai hometta (Eurostat SILC, [TESSI292])
  - Energian loppukulutus neliometriä kohti asuntosektorilla, ilmastokorjattu (Odyssee-Mure-hanketietokanta)
-